मनो नवद्वारनिषिद्धवृत्ति हृदि व्यवस्थाप्य समाधिवश्यम् ।
यमक्षरं क्षेत्रविदो विदुस्तमात्मानमात्मन्यवलोकयन्तम् ॥५०॥
स्मरस्तथाभूतमयुग्मनेत्रं पश्यन्नदूरान्मनसाप्यधृष्यम् ।
नालक्षयत्साध्वससन्नहस्तः स्रस्तं शरं चापमपि स्वहस्तात् ॥५१॥
निर्वाणभूयिष्ठमथास्य वीर्यं सन्धुक्षयन्तीव वपुर्गुणेन ।
अनुप्रयाता वनदेवताभ्यामदृश्यत स्थावरराजकन्या ॥५२॥
अशोकनिर्भर्त्सितपद्मरागमाकृष्टहेमद्युतिकर्णिकारम् ।
मुक्ताकलापीकृतसिन्दुवारं वसन्तपुष्पाभरणं वहन्ती ॥५३॥
आवर्जिता किञ्चिदिव स्तनाभ्यां वासो वसाना तरुणार्करागम् ।
पर्याप्तपुष्पस्तवकावनम्रा सञ्चारिणी पल्लविनी लतेव ॥५४॥

---

50. Mentem, cuius actionem a corpore, novem portis instructo, cohibuerat, in corde stabiliens, meditatione coercitam, in se ipso contemplabatur illum animum, quem sapientes vocant sempiternum.

51. Kámas, cum haud procul tali habitu conspiceret deum impari oculorum numero praeditum, ne cogitatione quidem subigendum, manibus prae timore languidis, haud animadvertit sagittam et arcum e manu lapsos.

52. Tum vero, illius robur, quod prorsus fere evanuerat, formae praestantia quasi resuscitans, deabus silvaticis comitantibus apparuit montium principis filia.

53. Gestabat illa florum vernorum ornatum, *Asokae* floribus rubinos vituperantem, *Karnikáris* distinctum, qui auri splendorem assumpserant, et margaritarum lineae loco *Sinduvárae* floribus instructum.

54. Mammarum pondere leviter inflexa, induta veste, recentis solis colore splendente, similis erat frutici incedenti, ramis praedito, magnaque florum multitudine incurvato.